

РЕШЕНИЕ

№ 2484

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 31.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **9645** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс, вр. чл. 220 от Закона за митниците /ЗМ/.
Образувано е по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. Н. Ч. срещу Решение № РЗМ-5800-347/32-206440/17.07.2020г. на директора на ТД „Югозападна“ при Агенция „Митници“, с което, на основание чл.108, §1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. е задължил [фирма], в качеството му на длъжник, на основание чл.77, §1, б. "а" и §2 от Регламент /ЕС/ No952/2013 г., чл.54 и чл.56 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ да заплати допълнително възникнали вземания в общ размер на 1 022,82 лв., от които 313,57 лв. за ДДС по митническа декларация за внос MRN № 20BG005100174607R0/04.02.2020 г., представляващи разликата между реално платените и подлежащите на плащане публични държавни вземания, както и дължимата лихва, съгласно чл.114, §1 от Регламент /ЕС/ No952/2013 г., чл.59, ал.2 от ЗДДС, във връзка с чл.1, ал.1 от Закона за лихвите върху данъците, таксите и други подобни държавни вземания, считано от датата на възникване на задължението до окончателното му погасяване, потвърдено с Решение № 452/32-262468/09.09.2020г. на директора на Агенция „Митници“

Жалбоподателят оспорва решението на Директора на ТД „Югозападна" при Агенция „Митници", като излага доводи за неговата незаконосъобразност като издадено при съществено нарушение на процесуалните правила и в противоречие с материалноправните разпоредби на закона, поради което моли да бъде отменено. Претендира разноски.

Ответникът, директорът на директора на ТД „Югозападна“ при Агенция „Митници“, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Изпраща административната преписка по издаване на оспорваното решение. В писмени бележки излага подробни доводи за неговата законосъобразност. Моли съда да отхвърли оспорването. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът намира, че жалбата е подадена от активно легитимирана страна, чиито права и интереси пряко са засегнати от оспореното решение, срещу административен акт, който съгласно чл. 220 ЗМ подлежи на обжалване по съдебен ред. Жалбата е подадена в предвидения за това срок, видно от отбелязването върху решението на директора на агенция “Митници”, според което то е получено от пълномощник на дружеството жалбоподател на 16.09.2020г. Жалбата срещу него е подадена в съда на 30.09.2020г. в 14-дневния законоустановен срок. Предвид посоченото, същата е допустима.

По същество, по делото се установява следната фактическа обстановка:

На 04.02.2020 г. [фирма] е декларирало с митническа декларация MRN № 20BG005100174607R0/04.02.2020 г. за допускане за свободно обращение и освобождаване за потребление пред Митническо бюро (МБ) Летище С. несъюзна стока, описана като: стока № 1 „калъфи за очила от пластмасови листове - 7 400 бр.“, с код по Т. 4202 32 10 00, износител „Q. J. P. CO. L.“, с държава на произход Китай. Декларирана е митническа стойност 5 351,32лв. за 7400бр., 729 кг. нето тегло (0,72 лв./бр., 7,34 лв./кг.), определена на основание чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 (цена на стоката в размер на 2 735.00 U. и транспортни разходи в размер 527,00 лв.), при условия на доставка F. N. Китай и валутен курс 1.76392 лв./U..

Поради възникнали съмнения относно декларираната митническата стойност и коректното тарифното класиране на стоката „калъфи за очила, от пластмасови листове“, за целите на вдигане на стоките, на 04.02.2020 г., с писмо рег. № 32-38811 до управителя на дружеството, е изискано учредяване на обезпечение на основание чл. 194. чл. 195, параграф 1. чл. 92, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, чл.186 от ЗМ и чл. 59, ал. 1 от ЗДДС, в размер, определен по реда на чл. 195а във връзка с параграф 1. г. 40 от Допълнителните разпоредби на ЗМ.

С писмо с рег. № 32-38819/04.02.2020 г. на началника на МБ Летище С., дружеството е уведомено за възникналите съмнения по отношение на декларираната митническа стойност на стоките по митническа декларация MRN № 20BG005100174607R0/04.02.2020 г., поради което стартират процедура по реда на чл. 140, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (М.), като са изискани допълнителна информация и документи, относно декларираната договорна стойност.

На 06.02.2020 г. [фирма] е представило изисканото обезпечение чрез депозит в размер на 3 566,46 лв., в резултат на което стоките са вдигнати.

На 05.02.2020 г. от служители на Главна дирекция “Митническо разузнаване и разследване” (ГД М.) е извършена физическа проверка на стоките и са взети мостри, за което е съставен Протокол за извършена митническа проверка № 20BG9910M005680. На 11.02.2020 г. с писмо рег. № 32-46164 дружеството е представило копие на банково извлечение за платени задължения към доставчици, копия на фактури за доставка от Китай, проформа фактура с уточнени количества на поръчката по видове калъфи за очила, условия на плащане и условия на доставка,

фактура за морски транспорт, копия на фактури за продажба, декларация от управителя за свързаност и обяснителни записки.

На основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 84. ал. 1, т. 1 от ЗМ, митническите органи са извършили последваща проверка на митническа декларация MRN № 20BG005100174607R0/04.02.2020 г. В хода на проверката са разгледани както придружаващите стоката документи, така и допълнително представените от дружеството документи.

След като са приели, че митническата стойност на внасяните стоки не може да бъде определена чрез прилагане на разпоредбите на чл. 70 до чл. 74, параграф 2, буква от „а“ до „г“ от Регламент (ЕС) № 952/2013, съгласно разпоредбата на чл. 74, параграф 3 от същия регламент, административният орган, след извършен сравнителен анализ между декларираната в митническа декларация MRN № 20BG005100174607R0/04.02.2020г. митническа стойност на стоките за единица тегло с наличните данни, събрани в хода на производството, е достигнал до извод, че за стоката „калъфи за очила от пластмасови листове 7 400 бр.“ следва да бъде определена нова митническа стойност в размер на 8510.20 лв., на основание чл. 74, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

За определяне на митническата стойност митническите органи са използвали предоставената търговска фактура № J.-002/09102019, като е установено, че няма разлика между данните в нея и декларираните в митническата декларация.

Извършена е проверка в наличните данни за определяне на митническа стойност на стоките и при проучване на информация за вноса в Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-І.) на база сравнителен анализ е установено, че стойността на стока № 1 по МД е по-ниска от статистическата митническа стойност, която за периода 01.12.2019 – 12.03.2020г. е в размер на 108.77 лв./кг. Извършена е проверка и за последващи търговски операции предмет на внос. В хода на проверката са предоставени пет броя копия на търговски фактури за „калъфи за очила“ към различни купувачи. Продажбата на стоки се изписва от СчС 3042 „Стоки на склад С.“.

Резултатите от проверката са обективирани в Доклад № 32-84121/16.03.2020г. Въз основа на тях от отдел „Митническа дейност“ на ТД Югозападна е изготвено становище № 32- 85373/17.03.2020г.

В изпълнение на изискванията на чл. 29 във връзка чл.22, параграф 6, ал.1 от М., с писмо № 32-86406/18.03.2020г. на ТД Югозападна, чрез управителя на [фирма], на 19.03.2020г. дружеството е уведомено за резултатите от извършената проверка и действията, които ще бъдат предприети, както и за мотивите на които ще се основава решението. Управителят на дружеството е запознал с преписката и мотивите.

Със заявление от 23.03.2020 г. управителят на дружеството е заявил, че не разполага с други документи, доказващи декларираната митническа стойност, няма писмени искания и възражения и поради това няма да изразява допълнително становище.

На основание чл. 108, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, е издадено решение № РЗМ - 5800-133/32-93318/24.03.2020 г. на директора на ТД Югозападна, с което задължава [фирма] в качеството му на длъжник, на основание чл. 77, параграф 1, б. “с” и параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, чл.54 и чл.56 от ЗДДС, да заплати възникнали публични държавни вземания : мито – 306 ,39 лв. и ДДС – 693, 01 лв. по митническа декларация MRN № 20BG005100174607R0/04.02.2020г., представляващи разликата между подлежащите на плащане публични държавни вземания и реално

платените.

На основание чл. 44 от М. и чл. 220, ал. 1 от ЗМ, решението е обжалвано по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването му чрез директора на ТД Югозападна пред директора на Агенция „Митници“. С решение № Р-298/32-165078/11.06.2020 г. директорът на Агенция „Митници“ е отменил обжалваното решение № РЗМ - 5800-133/32-93318/24.03.2020 г. на директора на ТД Югозападна и е върнал административната преписка за произнасяне при спазване на нормативните изисквания и съгласно изложените в решението мотиви.

Във връзка с решението на горестоящия административен орган и след разглеждане на всички факти и обстоятелства, съвкупна проверка на наличния доказателствен материал и след цялостна проверка на обжалвания индивидуален административен акт, както и съобразно изложените в Решение № Р-298/32-165078/11.06.2020 г. на директора на Агенция „Митници“ мотиви, директорът на ТД Югозападна е стигнал до извод, че стойността на стоките не може да бъде определена въз основа на договорната стойност, регламентирана в чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013г.

Приел е, че митническата стойност на внесените стоки не може да бъде определена чрез прилагане на разпоредбите на чл.70 до чл.74, пар.2, б. „а“ до „г“ от М. включително, поради което съгласно чл. 74, пар. 3 от М., следва да се определи чрез разумни способности, съвместими с принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията, на чл. VII от Общото споразумение, бележките към него, глава трета “Стойност на стоките за митнически цели” от М. и данните достъпни в страната на вноса, въз основа а наличните и събрани в хода на административното производство данни. Като база за сравнение са използвани данните от МД № 19BG003009044186R6/14.11.2019г., МД № 20BG002002023116R5/15.01.2020г. и МД № 20BG005807753677R6/19.03.2020г.

С Решение № РЗМ-5800-347/32-206440/17.07.2020г. директорът на ТД „Югозападна“ при Агенция „Митници, на основание чл.29 във връзка с чл.22, чл.74, параграф 3 и чл. 77, параграф 1, буква „а“ и параграф 2 от М., чл. 54 и чл. 56 от ЗДДС, е определил нова митническа стойност на стоките по MRN No20BG005100174607R0/04.02.2020 за стока № 1 “калъфи за очила от пластмасови листове - 7 400 бр.“ е определил размер на публичните вземания за тази стока Мито – 832,65 лв. и ДДС – 1899,33 лв., като е задължил [фирма] да заплати допълнително публични вземания в размер на 1022,82 лв., от които мито – 313,57 лв. и ДДС – 709,25 лв., представляващи разликата между реално платените мито и ДДС и подлежащи на плащане такива.

С жалба вх. № 32-230644/07.08.2020 г., [фирма] е обжалвало решението на директора на ТД Югозападна, по реда на чл. 44 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 81 и сл. от АПК, пред директора на Агенция “Митници”, който с Решение № 452/32-262468/ 09.09.2020г. е отхвърлил жалбата. В мотивите си решаващият орган е възприел доводите, изложени от директора на ТД Югозападна.

В хода на съдебното обжалване от административния орган е представена административната преписка по неговото издаване. В изпълнение на указания на съда допълнително са представени писмени доказателства, свързани с всички осъществени вносове от Китай на сходни стоки през последните четири години, превод на доказателствата част от административната преписка на чужд език и селектираните три митнически декларации, послужили за определяне на новата митническа стойност.

По искане на жалбоподателя е допусната ССЕ и допълнителна ССЕ. Заключениеята са

приети без възражения от страните. При преглед на доказателствата по делото вещото лице е установило, че фактура J.-002/2019-10-09 е осчетоводена в счетоводството на жалбоподателя. Калъфите за очила, придобити с фактурата, са правилно заведени в счетоводството на [фирма], съгласно изискванията на Счетоводен стандарт № 2 Отчитане на стоково-материалните запаси. От [фирма] са преведени 2735,00 U., с изписано име на доставчика „Q. J. P. CO. L.” и основание - фактура № J.-002/09102019г. Задължението по фактурата с дата 09.10.2019 г. е формирано за периода 01.02.2020 г. - 29.02.2020 г., като банковият превод е от 05.02.2020 г. Фактура № J.-002/09102019 е платена в размер на 2735,00 U. /4824,32 лв./. Плащането е осчетоводено, не остават задължения към доставчика към 31.12.2020 г. Няма други плащания към дружеството контрагент по фактура № J.-002/09102019 - „Q. J. P. CO. L.”.

При преглед на доказателствата, представени от ответника във връзка с използваните декларации за извършен внос от Китай на сходни стоки, вещото лице е установило, че в представените таблици се открива митническа декларация 19BG003009044186R6/14.11.2019. Другите две митнически декларации №№ 20BR005807053677R6/19.03.2020 г., 20BG002002023116R5/15.01.2020 г. не присъстват в таблиците, представени от Агенция „Митници. При извършеното сравнение на данните за единичните цени на калъфите за очила в таблиците се установява, че има калъфи и с по-ниска цена от 0,81 лв. на брой. Установено е, че най-ниската цена за периода 2016 г. - 2018 г. е 0,0379 лв. по митническа декларация 18BG005800H0104806/ 09.10.2018 г. - 12 400 бр. за 470,03 лв., за периода 2019 г. - 2020 г. се открива цена 0,077977 лв./брой по митническа декларация 19BG005100077032R0 от 02.07.2019г. Експертната е извършила проверка за най-ниска цена за този период 2019 г. - 2020 г. и е установила, че най-ниската цена е 0,10 лв.Общо за периода 2016 г. - 2020 г. от митническите декларации, посочени в приложените таблици, от общия брой 110 бр. -74 бр. са на цена по-ниска или приблизително равна /5 бр./ на процесната 0,81 лв./бр. Средната единична цена за 1 брой калъф за очила е 0,57 лв, т.е. по-ниска от цената за 1 брой калъф очила от процесния внос /0,81лв. на брой/. Получената средна цена за 1 брой калъф за очила за количества над 1500 бр. за периода 2016 г. - 2018 г., включени в представената таблица от Агенция „Митници"е 0,29 лв. Средната единична цена за 1 брой калъф очила за количества над 5 000 бр. за периода 2019 г. - 2020 г. е 0,54 лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи: Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, действал в кръга на предоставените му правомощия. Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 7 от ЗМ, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. Следователно и с оглед фактите по делото, с горепосочената разпоредба Директорът на ТД Ю. морска в Агенция "Митници" е компетентен да издаде решение по прилагане на митническото законодателство.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган и в установената от закона писмена форма, мотивиран е подробно, включително и с позоваване на документи, съставени с оглед предстоящото издаване на административния акт, които съгласно Тълкувателно решение № 16 от 3.03.1975 на ОСГК на ВС, което в тази част не е изгубило действието си, могат да съдържат съображения, по които административният орган е

стигнал до едното или другото разрешение и изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът счита, че обжалваното решение е постановено в противоречие с материалния закон:

Митническата стойност е определената за митнически цели стойност на стоките в лева, която подлежи на деклариране от вносителя при представяне на стоките пред компетентното митническо учреждение и служи за база за определяне на възникващите от вноса митнически задължения. Предвид значението на митническата стойност за определяне размера на възникналите от вноса митнически задължения, Митническият кодекс на Съюза, Регламентът за изпълнение и вътрешното митническо законодателство въвеждат редица правила и мерки за контрол, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения. Една част от мерките се прилагат при представяне на стоките пред компетентното митническо учреждение, а друга, след като вдигането на стоките е разрешено. Съгласно чл. 70, § 1 и § 2 от МК, митническата стойност на внасяните стоки е тяхната договорна стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача, или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от МК, остойносттаването на внасяните стоки се извършва по реда на чл. 74 от МК при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2, букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Макар при митническото остойносттаване на стоките приоритет да има договорната стойност по чл. 70 от МК, разпоредбата на чл. 140, § 1 от Регламента за изпълнение дава възможност на митническите органи, при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума по чл. 70, § 1 от МК, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация, съмненията на митническите органи не отпаднат, съгласно чл. 140, § 2 от Регламента за изпълнение, те могат да отхвърлят декларираната цена, като в тези случаи следва да се

приложат вторичните методи за определяне на митническата стойност по чл. 74 от МК, и в тежест на митническите органи е, при условията на приложимото общностно право, да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесните стоки.

В разглеждания случай с процесното решение е определен нов, по – висок размер на дължимите публични вземания по МД с MRN № 20BG005100174607R0/ 04.02.2020 за режим допускане за свободно на стока № 1 „калъфи за очила от пластмасови листове - 7 400 бр.” с произход Китай. Спорният въпрос по делото е налице ли са основанията за определяне на митническа стойност по реда на чл.74, §3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г.

Видно от доказателствата по делото, оспорващото дружество е представило на митническия орган към митническата декларация фактури за доставка от Китай, фактура за морски транспорт, коносамент, опаковъчен лист. С писмо рег. № 32-46164/11.02.2020г. дружеството представя допълнително банкови извлечения за платени задължения към доставчици, копие на фактури за доставка на стоки от Китай, проформа фактура с уточнени количества на поръчката по видове калъфи за очила, условия на доставката и условия на плащане, фактура за морски транспорт и обработка от пристанище С., копия на фактури за продажба, декларация за свързаност от управителя, в която декларира, че между него и посочения в документите производител на калъфи за очила няма никаква друга свързаност, освен посочените в документите и обяснителни записки. Допълнително са изискани и данни от счетоводството на [фирма].

При извършените проверки е установено, че направените допълнителни разходи за транспортиране на стоките, при декларираните условия на доставка F., са коректно декларирани в МД. Проверката на счетоводната отчетност на дружеството не установява несъответствия между данните, декларирани в МД, и данните от записите в отчетността. Представени са документи за извършено плащане по фактурата. Въпреки това, митническият орган е приел, че следва да се приложи чл. 140, § 2 от Регламента за изпълнение, съобразно която разпоредба, ако съмненията на митническите органи след извършената проверка не отпаднат, те могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70, § 1 от Кодекса.

В разглеждания случай с процесното решение е определен нов, по – висок размер на дължимите публични вземания, като митническият орган е приел, че нито един от вторичните методи за определяне на митническата стойност, предвидени в чл. 74, § 2, букви а) до г), чл. 74 от МК не може да бъде приложен, поради което, на основание чл. 74, § 3 от М., я е определил въз основа на наличните данни на митническата

територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава (глава 3 от М.), без да посочи конкретни “разумни способности”, които е използвал. Позовал се е единствено на три броя митнически декларации, без да посочи критериите, въз основа на които ги е подбрал и начина, по който въз основа на тях е определил новата митническа стойност на стока № 1 по процесната митническа декларация. Не е изложил мотиви дали е приел, че с тези три декларации са внесени сходни или идентични стоки от Китай. Напротив от изложението му следва, че не са налице условия за определяне на митническата стойност по реда на чл. 74, §2, б. “а” и б. “б” от МК.

Изводите на митническите органи, че декларираната от дружеството митническа стойност е по-ниска от R. T. V., направен в доклад рег. № 32-84121/16.03.3030г. е необоснован, доколкото се основава на извадка от 12 митнически декларации. В хода на съдебното производство от ответника бяха представени таблици, от които се установи, че две от трите митнически декларации, на които се е позовал административният орган при определяне на нова митническа стойност по процесния внос не се съдържат в таблиците, представени от Агенция “Митници”. А ССЕ е установи, че има калъфи и с по-ниска цена от 0,81 лв. на брой, като най-ниската цена за периода 2019-2020г. е 0,10 лв., а за периода 2016 - 2020г. от общо 110 броя декларации, 74 броя са с по-ниска или приблизително равна на процесната.

Подходът на митническия орган по прилагане на цитираната норма е неправилен и предвид обстоятелството, че липсва анализ въз основа на какви налични данни на митническата територия на Съюза, и чрез използването на какви разумни способности е определена новата стойност.

В тази връзка следва да се има предвид разпоредбата на чл. 141, § 5 от Регламента за изпълнение, според която договорна стойност за стоки, произведени от различно лице, следва да се взема предвид само когато не може да се установи договорна стойност за идентични или сходни стоки, произведени от лицето, което е произвело стоките, чиято стойност се определя.

Незаконосъобразното прилагане на използвания от митническия орган вторичен метод за определяне на митническата стойност е установено и от стойностите, посочени в заключенията на вещото лице. Установено е, че фактура J.-002/2019-10-09 е осчетоводена в счетоводството на жалбоподателя, калъфите за очила, придобити с нея, са правилно заведени в счетоводството на жалбоподателя. Плащането по нея е извършено в посочения размер, осчетоводено е и не остават

задължения към доставчика, като няма друго плащания към Q. J. P. CO L..

От представената административна преписка се установява, че изискваните документи са представяни от вносителя своевременно, но не са съобразени от административния орган. Въз основа на неоспорени от страните констатации на вещото лице следва извод за необосновано и неправилно прилагане от административния орган на вторичния метод по чл. 74, § 3 от МК.

От изложеното следва, че не са били налице предпоставките, установени в чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, за да бъде определена митническата стойност на внесените стоки по вторичния метод, установен в чл. 74, § 2, б. "б" от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. С оглед незаконосъобразното определяне на нова митническа стойност на стоките, незаконосъобразно са и определени на дружеството суми за досъбиране за мито и ДДС, както и лихва за забава.

По изложените съображения, оспореното решение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. В този смисъл е практиката на ВАС, изразена в Решение № 8632 от 01.06.2020г. по адм.д. № 10779/2019г., решение № 5750 от 16.04.2019г. по адм.д. № 521/2019г., Решение № 5465 от 11.05.2020 г. по адм. дело № 14188/2019 г. и др.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващото дружество за присъждане на направените по делото разноски е основателна, поради което Агенция "Митници" следва да бъде осъдена да заплати на оспорващия направените от него по делото разноски в размер на 1250 лева, от които: 50 лева- внесена държавна такса, 600 лева - договорено и платено адвокатско възнаграждение, и 600 лева - внесено възнаграждение за вещо лице.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, LXV състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. Н. Ч., Решение No P3M-5800-347/32-206440/17.07.2020г. на директора на ТД „Югозападна“ при Агенция „Митници“, потвърдено с Решение No 452/32-262468/09.09.2020г. на директора на Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция "Митници [фирма], ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 1250 /хиляда двеста и петдесет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: